

B.8.

- I. Az állatkínzás büntette passzív magatartással, az állat életfeltételeiről való gondoskodás elmulasztásával is elkövethető [Btk. 244. § (1) bek. a) pont, (2) bek. a)-b) pont; 1998. évi XXVII. tv. 4. § (1) bek.].
- II. Határozott tartamú szabadságvesztés esetében a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének legkorábbi, törvény erejénél fogva kötelező időpontjára vonatkozó rendelkezés az „elbírálás” fogalmába tartozik, a vonatkozó jogszabályi rendelkezés megváltozása ezért alapot ad az új Btk. alkalmazására [Btk. 2. §, 4/2013. (X. 14.) BK vélemény].

- [1] A járásbíróság a 2013. február 13. napján hozott ítéletével a vádlott bűnösségét 1 rb. állatkínzás büntetében [1978. évi IV. tv. 266/B. § (1) bek. a) pont és (2) bek.] állapította meg, ezért 8 hónapi börtönbüntetésre és 1 évi közügyektől eltiltásra ítélte.
- [2] A járásbíróság által megállapított tényállás lényege szerint a vádlott állattartói tevékenységet folytatott, 26 szürke marhát és 20 mangalica sertést tartott. A vádlott az állatokról 2010. június hónapban már egyáltalán nem gondoskodott, azok élelem és víz nélkül maradtak, így 2010. június 25. napjáig – ekkor a telepen hatósági ellenőrzés volt – 17 szürke marha elpusztult, a többi is elhullás közeli állapotba került. A sertések közepes tápláltsági fokúak voltak. A telep öt kutujából egy erősen legyengült, így el kellett altatni, de a másik négy közül is kettő rövid láncra volt kötve, így még csapadékvízhez sem juthattak.
- [3] A vádlott az Állatok Védelméről és Kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. tv. 4. § (1) bekezdésében foglaltakat megszegte, hiszen az állattartó köteles a jó gazda gondosságával eljárni, az állat fajának, fajtájának és élettani szükségleteinek megfelelő életfeltételekről gondoskodni. A vádlott az állattartás során ezen szabályokat súlyosan megszegte, a vádlott állattartói bánásmódja a telepen található valamennyi állatnak különös szenvedést okozott.
- [4] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője enyhítés végett jelentettek be fellebbezést.
- [5] A megyei főügyészség az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a vádlott cselekményének elbírálásánál az elbíráláskor hatályos Btk. alkalmazását és a cselekménynek a hatályos jogszabály szerinti minősítését, valamint azt indítványozta, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy a vádlott legkorábban a kiszabott szabadságvesztés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, egyebekben pedig az ítélet helybenhagyására tett indítványt.

- [6] A törvényszék a vádlott és a védő fellebbezését nem, míg a megyei főügyészség álláspontját alaposnak találta a 2014. február 28. napján meghozott ítéletével.
- [7] Az elsőfokú bíróság a bűncselekmény elbírálása során az elkövetéskor hatályos Btk.-t alkalmazta. A másodfokú bíróság a Btk. 2. § (2) bekezdésében írtakra figyelemmel megállapította, hogy a vádlott cselekményének elbírálásánál az új törvény, a 2013. július 1. napjával hatályba lépett Btk. kedvezőbb elbírálást tesz lehetővé, figyelemmel arra a körülményre, hogy a feltételes szabadságra bocsátás lehetősége és annak legkorábbi időpontja az új törvény szerint a vádlott esetében kedvezőbb, ezért a törvényszék a hatályos Btk.-t alkalmazta a felülbírálat során.
- [8] Egyébként az elsőfokú bíróság az elkövetéskori törvény alapján helyesen minősítette a vádlott cselekményét állatkínzás büntetnének és a vádlott bűnösségére levont következtetése is helytálló.
- [9] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján akként változtatta meg, hogy az elbírálás során az új törvényt alkalmazva a vádlott cselekményét a Btk. 244. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és a (2) bekezdés a) és b) pontja szerint minősülő állatkínzás büntetnének minősítette.
- [10] Megállapította továbbá, hogy a vádlott a Btk. 38. § (2) bekezdésének a) pontja alapján a büntetés 2/3 részének, de legkevesebb 3 hónapnak a kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

(Zalaegerszegi Törvényszék Bf. 158/2013.)